

hver anden måned, og ved hvert møde er der et tema, og der er medarbejdere fra den offentlige sektor, fra skolevæsenet, fra førskolesystemet, fra politiet, sagsbehandlere osv. til stede, som fortæller om, hvad kommunen er for en størrelse, og hvor man kan hente hjælp, og som gennemfører kurser i konfliktløsning og alle mulige andre relevante ting, ligesom opdragelsesproblemer osv. gennemgås.

Det er nogle fantastisk gode effekter, man får ud af det, bl.a. er skilsmisseprocentsen røget meget langt ned. Og det, der er fordelene her, er, at man faktisk skaber nogle forældrenetværk på kryds og tværs af socioøkonomiske grupper, og dermed har man givet de svage forældrepar en meget stærk hjælpende hånd. Derfor appellerer jeg til, at man prøver at gå andre veje end at straffe forældre, fordi de ikke magter forældreopgaven. Det er faktisk den dårligste pædagogik, man overhovedet kan forestille sig, og jeg beklager dybt, at vi er nået til den her type afværgeforanstaltninger, som jeg vil kalde det.

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører fru Line Barfod.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er også klart imod det her forslag. Jeg er meget enig i de ting, fru Marianne Jelved har sagt.

Jeg forstår så heller ikke, hvad det her forslag laver på socialområdet. Det hører klart hjemme på retsområdet, hvor vi diskuterer, hvad vi gør i forhold til unge, der begår kriminalitet; der er masser af diskussioner. Jeg er fuldstændig enig i den kritik, der også kommer fra flere høringspartier osv., om, at der ikke er nogen retssikkerhed i det her. Man har overhovedet ikke tænkt i de baner, som vi normalt tænker i, når vi snakker om, hvad det er for nogen betingelser, der skal være opfyldt for at straffe, hvilken retssikkerhed der skal være osv.

Jeg er meget optaget af, at vi gør noget for at lære unge om konsekvenserne af de handlinger, de foretager sig. Og jeg kender en del til Rådmandsgades Skole, da min søn går der, og jeg er rigtig glad for både skolen og Lise Egholm, der er leder af skolen, og for de lærere, forældre og børn osv., der er enormt engagerede i at prøve at gøre et stykke arbejde under vanskelige vilkår. Men det, de gør, er netop ikke at gå ind og tage penge fra familier, der har det svært i forvejen.

Tværtimod prøver de at gå ind og snakke med den enkelte familie og se på, hvad man kan gøre. De tager fat i forældregrupperne i skolen og prøver at se på, hvad man kan gøre for at hjælpe og støtte hinanden, hvad der er for nogle behov, og hvad der kan gøres.

Problemet her er jo, at det kun handler om straf. Her prøver man jo ikke at gå ind og se på, hvad vi kan gøre, for at det kan hjælpe på længere sigt. Fru Marianne Jelved nævnte konfliktråd, og der er rigtig gode erfaringer fra både Danmark og andre lande. Men det helt grundlæggende princip i forbindelse med konfliktråd – i forhold til at gerningsmanden skal hjælpe offeret, i forhold til at gerningsmanden skal ud og lave et eller andet stykke arbejde for at rydde op efter sig – er jo, at det skal være frivilligt, altså at offeret skal sige ja til at gå ind i det her, og at gerningsmanden skal være indstillet på det. Sådan er det jo også, hvis vi idømmer samfundstjeneste, laver ungdomskontrakter og andet. Ellers kommer der ikke noget godt ud af det. Der er meget, meget få, der siger nej, og ellers må man gå ind med nogle andre sanktioner, hvis der er begået kriminalitet.

Men hele grundlaget for det er at prøve at finde nogle konstruktive løsninger, som folk arbejder med på – i stedet for straf, som bare bliver et system, som ikke fører til nogen konstruktive ændringer – og som går ud på, at vi prøver at lære de børn og unge, der ikke ved det i forvejen, hvad det egentlig betyder for andre mennesker, hvis man udløser skade, hvad enten det er en skade i form af vold eller det er en skade, i form af at man begår indbrud, laver hærværk, ødelægger andres ting. Der er brug for, at vi lærer dem at forstå, at det går ud over nogle andre mennesker. I stedet for at vi bare lærer dem, at det er systemet, der bliver vredt, skal de møde de mennesker, der forstå, at der faktisk er nogle mennesker, der bliver kede af det; det er ikke bare et forsikringsselskab eller et system. Og det gør man ikke på den her måde. Det gør man, ved at vi faktisk sørger for, at de møder de mennesker, og at man får inddraget dem, som det her vedrører, og får diskuteret det.

Det er det, man arbejder på i konfliktråd. Det er det, masser af mennesker i Danmark arbejder på i forhold til mægling, i forhold til det, der hedder genoprettende ret eller opbyggelig ret, som man bruger mange kræfter på over hele verden, fordi man kan se, at det faktisk virker, og at den måde, vi ellers har prøvet at tilrettelægge vores sanktionssystem på, ikke fungerer